

Antalóczi Lajos (szerk.) „Irgalmad többet ér, mint az élet” (Zsolt 62,4)

Gondolatok az Isteni Irgalmasságról és lelkipásztori lehetőségeiről

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

„Irgalmad többet ér, mint az élet”

(Zsolt 62,4)

Impresszum

Antalóczi Lajos (összeállította és szerkesztette)
„Irgalmad többet ér, mint az élet” (Zsolt 62,4)

Gondolatok az Isteni Irgalmasságról és lelkipásztori lehetőségeiről

Lektorálta: Katona István s. püspök, Eger

Korrektúra: Ligeti Gabriella és Szabó Dénes

A borítón:

Fausztina nővér boldoggá avatása alkalmával (1993. ápr. 18.) Rómában kiállított kép.

Fotó: Krisztof Bartczak.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című füzet elektronikus változata, amely 1999-ben jelent meg az egri Kisboldogasszony Plébánia és az egri Főegyházmegyei Könyvtár kiadásában az ISBN 963 8265 03 5 azonosítóval. Az elektronikus változat a könyv szerkesztője, Antalóczi Lajos pp. prelátus, plébános, érseki könyvtárigazgatója engedélyével készült. A könyvet lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más jog a könyv kiadójáé.

A nyomtatásban megjelent füzetet itt egy novénával bővítettük ki.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Bevezetés	4
A bűn elhatalmasodása	5
Az irgalmasság etimológiája.....	8
Az irgalmasság a Szentírásban.....	9
Az Isteni Irgalmasság II. János Pál tanításában	10
Az Isteni Irgalmasság üzenete Boldog Faustyna Kowalska nővér által	12
a) Fausztina nővér bemutatása	12
b) A Napló és történetének bemutatása	15
c) Az Isteni Irgalmasság üzenete	16
d) Lelkipásztori lehetőségek és ígéreték	18
Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére	21
Az Isteni Irgalmasság litániája	22
Naplórészlet	24
Novéna az isteni irgalmasság előtt.....	25

Bevezetés

II. János Pál pápa három évtizedes munkája révén világszerte egyre szélesebb körben ismerik meg és fogadják el *Boldog Faustyna Kowalska* nővér *Naplójának* tartalmát. Fausztina nővér írása 1998-ban az Egri Főegyházmegyei Könyvtár és az Eger, Kisboldogasszony egyházközség kiadásában – ellátva *Franciszek Macharski* krakkói bíboros érsek, *Seregély István* egri érsek jóváhagyásával és az illetékes szerzetesrend (*Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłoserdzia*, Kraków) engedélyével – immár tizenkettedik idegen nyelven Magyarországon is megjelent. Napló kiadását Szentatyánk is üdvözlölte.

Katona István egri s. püspök, a könyv lektora szerint a Napló elmondja „az Isteni Irgalmasság üzenetét, és azt, miként születik a szent fájdalmak, szenvedések és megalázódások közepette.”

Kiadványunk rövid összefoglalását kívánja nyújtani egyrészt az Isteni Irgalmasságról szóló szentírási és pápai tanításnak, másrészt a Naplóban található üzenetnek s a belőle fakadó evangelizációs lehetőségnek.

Fausztina nővér 1930. – Archív felvétel. (Színezett.)

A bűn elhatalmasodása

Történelmünk utolsó százhetven évében a hit és a lelkeség alakulását merőben új tényezők befolyásolták. Sok esetben igen hátrányosan. Elég utalnunk a felvilágosodás utáni korszak társadalmi, politikai, ideológiai, gazdasági, demográfiai és kommunikációs folyamataira. Vizsgálódásaink során az Egyház által pozitívan megítélt Mária-jelenések üzeneteire kell elsősorban pillantást vetnünk. Mária szavai ugyanis hatékonyan hívják fel figyelmünket és világítják meg a jelzett korszak nagy veszélyét: *a bűn elhatalmasodásának* folyamatát, ennek okait, állomásait és következményeit. Következésképpen a Mária-üzenetek fontos szerepet játszanak a népi vallásosság alakításában. A Mária-jelenések látható célja: a bűn elhatalmasodásának megakadályozása.

Úgy véljük, 1830-ban a Csodás Érem átadása alkalmával új korszak kezdődött történelmünkben. Az elhangzott üzenet, az átadott érem története, s két oldalának rajzolata jelzi az új korszak nagy nyitányát. A Szent Szűz Jézus akaratából erő teljes és hatékony mozgósítást kezdeményez a dinamikusan fejlődő emberiség hitének, keresztyéni életének megőrzéséért és kiteljesedéséért.

Az 1830-as és az azt követő Mária-jelenések üzenetei nem csupán egy régióhoz, hanem az egész világhoz szólnak. Az üzenetek egyrészt profetikusan jelzik az egyre jobban elhatalmasodó bűnt és következményeit, másrészt mindenkit meghívják a bűn szerzőjével szembeni harcra. Az Egyház Anyja újra és újra megismétli a kánai menyegzőn elhangzott felszólítást. Krisztusra mutat és beszédes jelek kíséretében arra kér bennünket: „*Tegyetek meg mindent, amit csak mond!*” (Jn 2,5). A végkimenetelében győzedelmes küzdelem („*végül azonban Szepőlöten szívem diadalmaskodik*” – Fatima, 1919. július 13.) vezére az Egyház Anyja. II. János Pál pápa így összegzi Mária szerepét az Egyház életében: „*Mária, Sion fölséges leánya, segít gyermekeinek, bárhol és bármikor élnek, hogy megtalálják Krisztusban az Atyához vezető utat*” (*Redemptoris Mater* 47). A Szent Szűz tehát evangelizál, amikor sajátos eszközeivel és a hívek közreműködésével gátat akar vetni a bűn térhódításának.

Jellemző, hogy a Mária-jelenések üzeneteiben az Egyház Anyja minden alkalommal az örök boldogságunkat veszélyeztető bűnre és a nyomában járó pusztításra hívja fel figyelmünket. Már a Csodás Érem felirata, a híressé vált imádság – „*Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, akik hozzád menekülünk!*” – is erre utal. Nem sokkal később, 1846-ban a La Salette-i jelenés prófétai kitekintést nyújt az elhatalmasodó bűn szerveződésére, pusztítására, és annak végkimenetelére. Az Egyház Anyja sírva figyelmeztetett a megszokottá vált káromkodás, és a vasárnapi szentmise-mulasztás lélekromboló hatására. 1858-ban, Lourdes-ban bűnbánatra és a bűnben élőkért hozott áldozatra szólított fel. Ez történik az 1917-es fatimai jelenések alkalmával is, amikor Jézus Anyja drámai módon újra felhív a bűnben élőkért vállalt áldozatra és az értük végzett imára. Erről beszélnek az 1953-ban, Siracusában hullott néma anyai könnyek. Nemkülönben az újabb, kivizsgálásra váró jelenések és a világ különböző pontjain vért könnyező Mária-szobrok.

Korunk az elhatalmasodó bűn korszaka. A Szentírás nagyon sok tanítást ad a bűnről és következményeinek elhatalmasodásáról. Még a „*termékeny föld is szikes mezővé*” válik „*lakóinak gonoszsága miatt*” (Zsolt 106,34). Az ember számára a legnagyobb rossz a bűn, mert minden fájdalomnak, pusztításnak s végül az örök boldogság elvesztésének ez az oka. Szűkebb környezetünkben éppen úgy, mint a világ és az Egyház életében fájdalmasan tapasztaljuk a teret hódító bűn rombolását. Szent Pál apostol ezért figyelmeztet bennünket:

„*Ne adjatok teret a sátánnak*” (Ef 4,27). A bűn végkifejletét Jakab apostol röviden így összegzi: „*A bűn meg, ha elhatalmasodik, halált von maga után*” (Jak 1,15).

A Mária-jelenések alapvető mondanivalója a bűnében megmaradó ember örök sorsáért való aggodás. Az elhatalmasodó bűn következtében az emberek ugyanis tömegesen veszélyeztetik örök boldogságukat, magyarán tömegesen kerülhetnek az elkárhozás veszélyébe. Az Isten találékony szeretetében ezért szólít meg bennünket újra és újra.

A „tömeges elkárhozás veszélye” kifejezés szokatlan, és néha ellenérzést vált ki. A rendkívüli események logikája, a vonatkozó üzenetek konkrét fogalmazása és a látnokoknak a pokollal kapcsolatos víziója azonban a tömeges elkárhozás veszélyére utal. Fatimában a Szent Szűz 1917. július 13-án a kárhozat helyét mutatta meg a gyermekeknek, egy hónappal később, aug. 17-én pedig így szólt a látnokokhoz: „*Imádkozzatok sokat, nagyon sokat, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek a pokolba kerül, mivel nincs, aki imádkozzon és áldozatot hozzon értük!*” Hasonló értelemben tanít Jézus 1936. márciusában az Isteni Irgalmasság művéről: „*sok lélek fog általa visszafordulni a pokol kapujától*” (Napló 639). A Napló egyik másik helyén Jézus így utal a felvetett kérdésre: „*Ó, ha a bűnösök ismernék irgalmamat, nem vesznének el oly nagy számban*” (Napló 1396).

Figyelemreméltó, hogy a 20. század nagy hatású jelenéseiben drámai jelentőséget kap a pokol víziója. A fatimai gyermekek 1917. július 13-i látomása a kárhozatról az első fatimai üzenet tartalmát képezi. (A Szent Szűz a megrázó eseményt követően azt kérte, hogy az emberek az egyes rózsafüzér tizedek után a következő fohászt imádkozzák: „*Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, s vidd mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra.*”) Fausztina nővér ugyanilyen élményeket élt át. Naplójában nyomatékosan és ismételten hangsúlyozza: Isten parancsára járt a „*pokol szakadékaiban*”, és Isten parancsára ír ott szerzett élményeiről, „*hogy egyetlen lélek se mentegethesse magát azzal, hogy nincs pokol, és nem volt ott senki, nem lehet tudni, mi van ott*” (Nö. Napló 741). A medjugorjei gyermekek is beszámolnak hasonló élményekről.

Az elkárhozás veszélyével kapcsolatos természetfölötti kijelentések, látomások lélektani szerepe igen fontos, mert létében érinti az Istenről megfélelmező embert. Bár sokakban ellenérzést kelt a kárhozattal kapcsolatos üzenetek kimondása, de mégis meg kell tenni, mert minden finomítás vagy a kérdés elhallgatása a lényegről tereli el a figyelmet, és ellentétes az üdvözítő Isten kifejezett akaratával.

Nagyon fájdalmas tapasztalni – a történelmi események egyre keményebben tanúskodnak erről –, hogy az Egyház Anyjának szavai a sok akadékoskodás miatt nem járhatták át kellő mélységben az evangelizációs tevékenységet. Bár sok Mária-kegyhely folytat áldásos tevékenységet a népi vallásosság formálásában, de az ismételten megszólító Mária-üzenetek még nem érték el a teljes célt, mert kevesen válaszoltak a meghívásra. Sőt, azt kell látni, hogy az evangelizáció álcázott akadályai, a tetszetős eszmék (mint pl. a racionalizmus, a felvilágosodás, a modernizmus, az ateizmus, a liberalizmus) egyre nagyobb mértékben fordítják el és tartják távol az Istentől a tömegeket (Corrado Balducci), s ebből fakadóan mind az öt kontinensen súlyos méreteket kezd ölteni a hitetlenség. „*Kétségtelen, hogy a kereszténytelenedés olyan méretűvé vált, amely még rémálmainkban is elképzelhetetlen volt a II. Vatikáni zsinat lezárása idején*” (J. Ratzinger). Ez a folyamatos leépülés pedig elindítja és mind teljesebbé teszi a bűnnek és következményeinek elhatalmasodását.

Úgy tűnik, még a hit felelőseit és a hívek egy részét is megosztották a Mária-üzenetek. Amíg az Egyház Anyjának szavai milliók lelki életében játszanak fontos szerepet – hiszen az Evangéliumról szólnak –, addig sokan kétségbe vonják, lebecsülik, tagadják vagy egyenesen károsnak tartják az üzeneteket, s ebben bizony nemegyszer egyházi személyeknek is szerepük van. Grignon Szent Lajos gáncsoskodó vagy szűkkeblű Mária-tisztelőknak nevezi őket. „*A gáncsoskodó Mária-tisztelők rendszerint büszke tudósok, úgynevezett művelt szellemek, ...*

akik leértékelnek majdnem minden áhítatgyakorlatot... Kétségbe vonnak minden csodát és elbeszélést, melyek Szűz Mária irgalmáról és hatalmáról tesznek tanúságot... A hamis tisztelőknek... ettől a fajtájától nagyon kell félnünk. A Szűz Mária-tiszteletnek mérhetetlen kárt okoznak és a visszaélések kiküszöbölésének ürügye alatt magától az ájtatosságtól tartják vissza a népet. A szűkkeblű tisztelők azok, akik félnek, hogy megsértik a Fiút, ha az Anyát tisztelik, vagy lealacsonyítják Jézust, ha Édesanyját felmagasztalják...” A Szent tanítása szerint azért nagyon veszedelmes ez a merev álláspont, mert „*a gonosznak a nagyobb jó ürügye alatt finoman szőtt hálója ez*” (A tökéletes Mária-tisztelet 92-94).

A tisztánlátást tovább akadályozzák az egyre nagyobb számban megjelenő, álmisztikus meséket tartalmazó írások. Az így keltett zavar nagyon legyengíti a természetfeletti jelek hatékonyságát, a bűn szerzője pedig „*tévútra vezeti az egész világot*” (Jel 12,9b), melynek nyomán a bűn egyre inkább megszerveződik és elhatalmasodik következményével együtt.

Az Egyház Anyjának Fatimában megígért végső diadalához nem fér kétség, de az üzenetek szerint a sorozatos kérések és figyelmeztetések ellenére is sokan esnek áldozatul a szerveződő bűnnek. A jelenséggel szemben felettébb vigasztaló a Szentírás második kijelentése az elhatalmasodott bűnnel kapcsolatban: „*Amikor azonban elhatalmasodott a bűn, túláradt a kegyelem*” (Róm 5,20b). Úgy véljük, az utolsó százhetven év, az utolsó idők szembetűnő jellemzői között említhetjük a bűn térhódítása mellett a nyomában járó pusztítást, és a túláradó kegyelmet. Megítélésünk szerint a Mária-üzenetek éppen úgy, mint az Isteni Irgalmasság megnyilatkozásai az elhatalmasodó bűnnel szemben a határtalan isteni szeretetből fakadó és túláradó kegyelem jelei. ***Míg a Mária-jelenések a bűn elhatalmasodásától és annak következményeitől kívánnak megóvni bennünket, addig az Isteni Irgalmasság a bűn áldozatait szólítja meg, és akarja visszavezetni az Evangéliumhoz.*** Isten a bűneink révén felhalmozódott tartozás teljes elengedését kínálja, s egyben segítségét ajánlja az élet teljes rendezéséhez. A mi feladatunk csupán a készséges együttműködés Isten akaratával.

Az ember teljesen szabadon dönthet az Isteni Irgalmasság üzenetének elfogadása vagy elutasítása ügyében. Ajánlatos azonban tudnia Jézus figyelmeztetéséről: „*Ó, szegények, akik nem akarnak élni Isten irgalmasságának csodájával; hiába fogtok majd könnyörögni, már késő lesz*” (Napló 1448). „*Aki nem akar az irgalom kapuján átmenni, annak igazságosságom kapuján kell áthaladnia*” (Napló 1146).

Fontos megjegyezni: Fausztina nővér Naplója, az Isteni Irgalmasság üzenete – jóllehet a magánkinyilatkoztatás körébe tartozik – az Egyházon belül már nem képezi vita témáját. A legmagasabb egyházi fórum – II. János Pál pápával az élen – tisztázott és lezárt minden kérdést, s ajánlja a hívek figyelmébe. Fausztina nővért a Szentatya 1993. ápr. 18-án, húsvét második vasárnapján boldogok sorába emelte.

Az irgalmasság etimológiája

A mindennapi felfogás a részvétellel, a segítőkészséggel, a megbocsátással azonosítja az irgalmat.

A *Magyar Értelmező Szótár* szerint az *irgalom*: segítő könyörület, szánalom, megbocsátás; az *irgalmasság* pedig: **tevékeny szánalom**.

Bibliai értelemben többet jelent: az érdemtelen gyengének felkarolása. (Előd I.) Szeretni azt, aki nem szolgált rá a szeretetre. Szeretni azt, aki visszautasította a szeretetet. Szeretni az érdemtelen. Keresni vele a kapcsolatot, segíteni és támogatni mindaddig, amíg az érdemtelen véglegesen el nem fogadja, vagy vissza nem utasítja a szeretetet.

II. János Pál pápa így ír az irgalmasság bibliai tartalmáról: „Amikor az ószövetségi könyvek az irgalmat meghatározzák, többnyire két kifejezéssel élnek, melyek között igen finom jelentésbeli különbség van. Elsősorban a *hesed* szót használják, amely a jóság szívbeli érzületét jelenti. ...

Az irgalom másik szava... az Ószövetség nyelvéből: a *rahamin*. A *hesed* jelentésétől egész kicsiben különbözik csak. Amíg ugyanis a *hesed* az önmagához való hűséget és a szeretetben adott ígéret kötelezettségét világítja meg (és ezek joggal tekinthetők férfias tulajdonságoknak), addig a *rahamin* már eredetében az anyai szeretetet jelzi (a *reham* anyaméhet jelent). Abból a kezdettől fogva fönnálló és mélyreható kötelékből, sőt összeköttetésből, amely az anya és magzata között létezik, egész különleges kapcsolat, egyedülálló szeretet származik...

Az Ószövetség nyelvében más kifejezéseket is találunk, amelyek az irgalmat jelzik... A Septuaginta görög fordításában kevesebb az irgalmat jelző szavak fajtája, mint a héberben: vagyis nem jelzik azokat a finom különbségeket, melyeket az Írás ősi nyelve jelzett. Az Újszövetség azonban abból a gazdagságból és mélységből lép tovább, melyet az Ószövetség mutatott... (*Dives in misericordia. Függelék.*)

Az irgalmasság a Szentírásban

A Szentírás tanúsága szerint Jézus elmagyarazza és megmutatja nekünk, hogy *milyen*, pontosabban *ki* az Isten. Sokszor idézzük Szent Jánost: „*szereetet az Isten*” (1Jn 4,8), ami leginkább kitűnik Jézus életművéből. Jézus kereszttáldozata a felülmúlhatatlan isteni szeretetnek kifejeződése. Jézustól tudjuk, hogy a mi Istenünk emberkereső Isten, az embernek pedig istenkereső embernek kell lennie. Az Isten és ember kapcsolata pedig a szabadságban és a szeretetben teljesedik ki.

Az Isten már az Ószövetségben úgy mutatkozik be, mint az ember szerető Atyja, s ez az atyaság s az ebből fakadó istengyermekség meghatározó vonása az Isten-ember kapcsolatnak. Ez egyben a legnagyobb lehetőség is az ember számára, mert az Isten, az „*irgalmasság Atyja*” (2Kor 1,3) hűséges, és soha nem hagyja magára az embert, még akkor sem, ha az tékozló fiú módjára elhagyja őt és hűtlenné válik Istenéhez életének útján. „*...ha mi hűtlenné válunk, ő hű marad, mert önmagát nem tagadhatja meg*” (2Tim 2,13).

Az Isten mindig irgalmas Istenként cselekszik. Szeretete miatt nem tudja elviselni az ember lelki nyomorúságát, s nincs olyan mélysége a nyomorúságnak, ahonnan tevékeny szánalmában nem akarná és nem tudná visszahozni az embert. Isten irgalmának egyetlen akadály a megátalkodottság.

A Szentírás túlaradó gazdagsággal beszél Isten irgalmáról. Már az ősevangéliumban irgalmasnak mutatkozik, az Ószövetség pedig kezdeti időktől magasztalja Isten irgalmát. A Szentírásban több száz helyen olvashatunk erről. Mózes sokszor emlegeti Isten irgalmát: „*Úr irgalmas és kegyes Isten, hosszan tűrő, nagy könyörületességű és hűségű, te irgalmasságot gyakorolsz ezer nemzedéken át...*” (Kiv 34,6-7) „*Ha hozzám kiált (akitől elvették köpenyét), meghallgatom, mert irgalmas vagyok*” (Kiv 22,26). Híres a 136. zsoltár (hálaadó himnusz Isten örök hűségéért): „*Aldjátok az Urat, mert jó, mert irgalma örökkévaló.*” Refrénként ismétlődik huszonhat alkalommal. „*...minden utad irgalom és hűség...*” (Tób 3,2b) Gyönyörű Izaiás tanítása is: „*A megtört nádszálat nem töri össze, a pisllákoló mécsbelet nem oltja ki*” (Iz 42,3). A 103. zsoltár vallomása – „*Az Úr irgalmas és könyörületes, szelíd a haragban és gazdag az irgalomban*” (Zsolt 103,8) – Szent Pált is megragadja, aki idézi ezt a gondolatot egyik levelében (Ef 2,4).

Az Újszövetség első tanítása az Isten irgalmasságáról a *Magnificat* gyönyörű szavaiban fogalmazódik meg: „*Irgalma nemzedékről nemzedékre azokra száll, akik őt félik*” (Lk 1,50). Mint említettük, Isten irgalma Jézusban mutatkozik meg, aki mindig kész a megbocsátásra. Példabeszédekben (pl.: az *Elveszett bárány*, a *Tékozló fiú* stb.) tanít erről. Az apostoli igehirdetésben Krisztus az „*irgalmas és Istenhez hűséges főpap*” (Zsid 2,17), aki bennünket is irgalomra tanít. (Vö. *Biblikus Teológiai Szótár*. Róma, 1974. 604-611.) A szent iratok szerint olyan mértékben számíthatunk Isten irgalmára, amilyen mértékben mi is gyakoroljuk az irgalmasságot. „*Mert az ítélet irgalmatlanul lesújt arra, aki nem irgalmas. Ám az irgalom győzelmet arat az ítélet fölött*” (Jak 2,13). Isten elvárása világos: „*Legyetek tehát irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas*” (Lk 6,36).

Az Egyház liturgiájában, imádságaiban (különösen a papi breviáriumban) is igen gyakran megfogalmazódik Isten irgalma.

Korunkban sajátos történelmi szükséghelyzet alakult ki (II. János Pál), s ez a szükséghelyzet egyre sürgetőbben irányítja figyelmünket az Isten irgalmára. Úgy tűnik, az elhatalmasodott bűn nyomán a különös módon túlaradó kegyelem az Isteni Irgalmasság üzenetében fogalmazódik meg teljes gazdagságában.

Az Isteni Irgalmasság II. János Pál tanításában

II. János Pál pápa három évtizeden át (krakkói segédpüspökségétől kezdődően), pontosabban 1963-1993-ig dolgozott Boldog Faustyna Kowalska Naplójának egyházi elfogadtatásán. Feltehetően a Napló tartalma is hozzájárult ahhoz, hogy második enciklikáját az Isteni Irgalmasságnak szentelte.

Az említett történelmi szükséghelyzet a sérült emberiség mai helyzete, amely kifejeződik egyrészt az Egyházban tapasztalható negatív jelenségek, másrészt az elhatalmasodó bűn és annak valamennyi következménye által. Ez teremti meg, s jelent sürgető felszólítást az Egyház számára, hogy mélységében mutassa be az „irgalmasság Atyjának” Krisztus által feltárt misztériumát. Megérett az idő, a történelem Isten irgalmasságának mélyebb megismerésére és a belőle fakadó lelki javak gyümölcsöztetésére, az evangelizációba való beépülésére.

II. János Pál pápa történelmi sürgetésnek tett eleget a *Dives in misericordia* (Irgalmasságában gazdag Isten) c. enciklikájának kiadásával. (A cím utalás az Ef 2,4-re: „*De az irgalmasságában gazdag Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy, bár bűneink miatt holtak voltunk, Krisztussal életre keltett minket.*”) A történelmi szükséghelyzetről a pápa így ír: „*Úgy tűnik, korunk emberének lelkiülete szembefordul az irgalmas Istennel, talán jobban, mint korábban. S azt is megpróbálja, hogy az emberi szívből kiirtsa és az életből kiiktassa az irgalom gondolatát is. Mert úgy véli, az irgalom szava és fogalma nehézséget okoz annak az embernek, aki a történelemben eddig tapasztalt mértéken messze túl úrrá vált..., s hatalma alá vetette a földet és uralkodik rajta. ... A mai világ állapota... több olyan fenyegető jelenséget is mutat, amelyek minden eddig ismert veszedelemnél sokkal rosszabbak. ... Istennek, az 'irgalmasság Atyjának' Krisztus által föltárt misztériuma olyan különleges felszólítássá válik, mely az embert fenyegető mai veszedelmek közepette az Egyház felé hangzik el*” (DM 7-9). Az enciklika célja: Krisztusban megmutatni „*az irgalom Atyját, a teljes vigasztalás Istenét*” (2Kor 1,3). A pápa ebben a művében gazdag tanítást ad az Isteni Irgalomról.

Az enciklika hosszan taglalja a Szentírás tanítását az Isten irgalmáról, majd kifejti, hogy Mária is „*részese az irgalom kinyilatkoztatásának*”, aki „*tapasztalta és kiérdemelte*” az irgalmat, sőt istenanyasága miatt egyenesen az „*irgalom eszköze*”. Ennek kapcsán „*szólíthatjuk Máriát az Irgalom Anyjának (Mater Misericordiae), Irgalmas Úrnőnek (Domina Nostra Misericordiae) és az Isteni Irgalom Anyjának (Mater Divinae Misericordiae). Mindhárom megszólításban súlyos teológiai tartalom rejlik...*” (DM 56). A továbbiakban az Isten irgalma és mai világunk kapcsolatáról esik szó az enciklikában.

Ezt követően a Szentatya így tanít: „*Mivel az irgalom a végtelen Isten tökéletessége, maga is végtelen. Ezért határtalan és kimeríthetetlen az Atya készsége arra, hogy befogadja tékozló fiait, ha hazatérnek. Ugyanezért végtelen a bűnbocsánat lehetősége és gyorsasága is: a Fiú csodálatos áldozatának értéke miatt. Ezt a hatalmat semmiféle emberi bűn nem képes felülmúlni, de még csökkenteni sem.*” Egyedül a bűnben való megátalkodottság tudja megkötni ezt a jóságot. Róma Püspöke figyelmeztet: aki részesedni akar ebben az irgalmában, annak be kell látnia bűnösségét, meg kell térnie, irgalmasnak kell lennie, és a „*megtérés állapotában*” kell élnie (DM 78-80).

A befejezésben a pápa felszólít bennünket: „*Könyörögjünk Istenhez az irgalomért századunk embere számára!*” (DM 98). „*Mária közbenjárásával könyörögjünk, aki szüntelenül hirdette a 'nemzedékről nemzedékre' szóló irgalmat. De imádságunkhoz mindazok közbenjárását is várjuk, akikben a hegyi beszéd szavai már valóra váltak: 'Boldogok az irgalmasok, mert ők majd irgalmat nyernek'*” (DM 101). A pápa elmondja: az Egyház

feladata, hogy folytassa az irgalom kinyilvánítását. (Vállalnia, hirdetnie és élnie kell az isteni irgalmat.) Az Egyház azért él, hogy az irgalom jele legyen.

A Szentatya így fejezi be enciklikáját: *„Minél hevesebben ellenkezik az emberi történelem, minél élesebben mutatkoznak korunk világi kultúrájának különbségei, és minél inkább tagadja az emberiség Istent, annál inkább kell közelednünk ahhoz a misztériumhoz, amely öröktől fogva Istenben rejtőzött, majd Jézus Krisztus által az időben valóban közöltetett az emberrel”* (DM 103).

Az elhatalmasodott bűnnel szemben a szeretet Istene túláradó kegyelmében, tevékeny szánalmában utánamegy az elveszett báránynak. Újra és újra figyelmeztet a veszélyekre, és az Istenhez való visszatérésben megoldást és segítséget kínál. Így volt ez az Ószövetségben, és így van ez ma is. Ennek vagyunk tanúi többek között a Mária-jelenések esetében, s erről szól az Isteni Irgalmasság üzenete is.

Az Isteni Irgalmasság üzenete Boldog Faustyna Kowalska nővér által

a) Fausztina nővér bemutatása

Helena Kowalska 1905. aug. 25-én született a lengyelországi Głogowiec faluban tízgyermekes vallásos parasztcsalád harmadik gyermekeként. Gyermekkorától kezdve mély vallásos lelkület, az ima szeretete, a szorgalom, az engedelmesség és az emberi nyomor iránti érzékenység jellemezte. Az iskolát csak két és fél évig látogathatta: tizenhat éves, mikor Aleksandrówban és Łódźban szolgálóleány lesz, hogy szülein segítsen.

Elżbieta Siepak szerzetesnő, a krakkói kolostor lakója, a *Napló* kiadási ügyeinek intézője az egész világon, Faustyna Kowalskáról így ír: „Faustyna M. Kowalska nővér, Isten Irgalmasságának ma már világszerte ismert apostola, a teológusok véleménye szerint az Egyház legjelentősebb misztikusai közé számít.

A hivatás hangja már hétéves korában megszólal lelkében (két évvel első szentáldozása előtt), de szülei nem akarják, hogy kolostorba lépjen. Ebben a helyzetben Helén megpróbálta elnyomni magában az Isten hívó szavát. Az egyik látomásában megjelenő szenvedő Krisztus szemrehányó szavai – (*Napló 9*) – azonban arra kényszerítették, hogy helyet keressen magának egy kolostorban. Több kolostor kapuján is bekopogott, de sehová sem vették fel. 1925. augusztus 1-én lépte át az Irgalmasság Anyjáról nevezett kongregáció küszöbét Varsóban a Żytnia utcában...

A rendben *Faustyna Maria* nővér nevet kapta. Újoncidejét Krakkóban töltötte, és itt tette le első, majd öt évvel később örök fogadalmát – a tisztaságra, a szegénységre és az engedelmességre – St. Rospond püspök jelenlétében. A kongregáció több házában is dolgozott, legtovább Krakkóban, Plockban és Vilniusban, ahol szakács, kertész és portás munkakörben tevékenykedett.

Kívülről semmi sem árulta el rendkívül gazdag misztikus életét. Buzgón teljesítette kötelességeit, hűségesen követte rendje szabályait, áhítatos, hallgatag volt, de derűs, tele jóindulatú és önzetlen felebaráti szeretettel.

Egész életében következetesen törekedett az Istennel való mind bensőségesebb egyesülésre, és igyekezett áldozatosan együttműködni Jézussal a lelkek megmentése ügyében...

Naplója feltárja lelki élete mélységeit. Az olvasó megismerkedhet lelkének Istennel való mély egyesülésével, erőfeszítéseivel, harcaival a keresztény tökéletességre vezető úton. Isten gazdagon megajándékozta kegyelmekkel: a kontempláció adományával, az Isteni Irgalmasság titkának mélységes megismerésével, látomásokkal, kinyilatkoztatásokkal, rejtett stigmákkal, a prófétálás adományával, az emberi lelkekben való olvasás tudományával és a ritkán előforduló misztikus eljegyzés rendkívüli kegyelmével. ...

A szigorú életmód és a kimerítő böjtök – melyeket még a rendbe való belépés előtt magára kényszerített – annyira legyengítették szervezetét, hogy már a posztulátus alatt el kellett küldeni a Varsó melletti Skolimówba, hogy javítsanak egészségi állapotán. Első novíciátusi éve után átélte az ún. „sötét éjszaka” rendkívüli fájdalmas misztikus tapasztalatait, ezt követően a küldetéséből adódó sok megalázó szenvedést és lelki gyötrelmet kellett elviselnie. Fausztina nővér felajánlotta életét a bűnösökért, a lelkek megmentéséért, emiatt is különböző szenvedések érték. Élete utolsó éveiben megerősödtek belső szenvedései, az ún. „lélek passzív éjszakája”, valamint testi fájdalmai: előrehaladott állapotba került

tuberkulózisa, mely megtámadta tüdejét és az emésztőrendszerét. Emiatt két alkalommal néhány hónapos kórházi kezelésen is volt Krakóban, a Pradnikon.

Fizikailag egészen felemésztődve, de lelkileg teljesen éretten, Istennel való misztikus egyesülésben, a szentség hírében halt meg 1938. október 5-én, alig harminchárom évesen, melyből tizenhárom évet töltött a rendben. Testét Krakó–Łagiewnikiben, a kolostori temető sírboltjában helyezték örök nyugalomra, amely 1966-ban a boldoggá avatás információs pere folyamán átkerült a kápolnába.”

E. Siepak a továbbiakban Fausztina nővér *küldetéséről* így ír: „Ez a küldetés röviden összefoglalva azon alapszik, hogy a mindenki által öröktől fogva ismert, de feledésbe merült igazságot, Isten irgalmas szeretetét újra az emberek emlékezetébe idézze, és az Isteni Irgalmasság kultuszának újabb formáit ismertesse meg, melynek gyakorlata a vallásos élet megújulására vezet a keresztyéni bizalom és irgalom szellemében.

A Naplót (lelki önéletrajz) Fausztina nővér Jézus világos parancsára életének négy utolsó évében írta. Benne a nővér lelkének aktuális és korábbi, Istennel való találkozásait jegyezte le. Ahhoz, hogy feljegyzéseiből küldetésének lényegét megérthessük, tudományos elemzésre is szükség volt, amit az ismert és nagyra becsült teológus, Prof. Ignacy Różycki atya végzett el...

Erre az egyszerű, képzetlen, de bátor és Istent határtalanul szerető szerzetesnőre az Úr Jézus olyan missziót bízott, ami az egész világnak szól: az Irgalmasság üzenetét. *'Ma téged küldelek az egész emberiséghez irgalmasságom üzenetével – mondta Jézus. Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani'* (Napló 1588). *'Te vagy irgalmasságom titkárnője, erre a tisztségre jelöltelek ki a jelen és az eljövendő életben (Napló 1605), ... hogy közöld a lelkekkel nagy irgalmamat, melyet irántuk érzek, és bátorítsd őket: bízzanak irgalmam mélységében'* (Napló 1567).” (Napló XIII-XV. o.) „*Előkészítet a világot végső eljövetelemre*” (Napló 429).

Boldog Faustyna Kowalska nővér lelki vezetője Michal Sopoćko atya, a Vilniusi Báthori István Egyetem Teológiai Karának professzora volt. (Boldoggá avatása folyamatban van.)

Fausztina nővér életére jellemző a nagyon mély **lelkiség**, a kimondhatatlanul sok **szenvedés** és a mélységes **misztikum**. A Naplóból vett néhány idézettel szemléltetjük életének mindhárom vonását.

A nővér lelkiségének legfőbb törekvése: mindig mindenben megfelelni Isten akaratának. „*A világért könyörgő áldozat leszek*” (Napló 482). „*El akarok emésztődni a lelkek javára. Semmilyen áldozattal sem törődve, mint egy kis szőnyeg szeretnék a nővérek lába elé terülni*” (Napló 243). „*Az emberek szeme elől el fogok rejtőzni, bármilyen jót is teszek majd, hogy Isten legyen egyedüli jutalmam. Olyan leszek majd, mint a fűben megbúvó kis ibolya, amely nem sérti meg a lábat, mely eltapossa, hanem önfeledten árasztja illatát, hogy az őt taposó személy kellemesen érezze magát*” (Napló 255).

A Naplóban gyakran olvashatunk arról, hogy Fausztina nővér lelkiségének alakulásában meghatározóan fontos volt az alázatra való törekvés és a szenvedés elfogadása Isten kezéből. „*A megaláztatás mindennapi táplálék*” (Napló 92). „*Alázat, alázat és mindig csak alázat...*” (Napló 55). „*Semmi sem jobb a lélek részére, mint a megaláztatás*” (Napló 593). „*Alázat nélkül nem tetszhetünk Istennek*” (Napló 270). Az alázat ad erőt neki a küzdelemhez: „*Az alázatosnak semmi sem nehéz*” (Napló 94). Jézus az alázatot a tisztasággal is összefüggésbe hozza, amikor így szól Fausztinához: „*Tudd meg, hogy a tiszta lélek alázatos*” (Napló 576). Fausztina nővér szerint az alázatosság megtanulásában nagy segítségünkre lehet a Jézus szenvedéséről való elmélkedés: „*Aki igazi alázatot akar tanulni, az elmélkedjen Jézus szenvedésein*” (Napló 267).

A nővér világosan látja, hogy küldetésének teljesítésében a szenvedésnek is fontos szerep jut. *„Isten valódi művei mindig nehézségbe ütköznek, és szenvedés az ismertetőjelük”* (Napló 270). Boldog Faustyna Kowalska így summázza lelkiiségének lényegét: *„Jézushoz való hasonlóságot a szenvedés és az alázat adja”* (Napló 268).

Fausztina nővér készséggel fogadta Isten kezéből mind a küldetést, mind pedig a szenvedéssel teljes életet. Jézus sok szenvedést ígér Fausztinának, de meg is erősíti őt: *„Tudd, hogy sokat, igen sokat fogsz szenvedni, de ez ne rémítsen meg téged, én veled vagyok”* (Napló 36). *„Leányom, a szenvedés lesz a jele, hogy veled vagyok”* (Napló 669). (Vö. Zsid 12,5-6) Egy másik alkalommal az Úr így tanítja a nővért: *„Gyermekem, legjobban szenvedéseidben tetszel nekem. Fizikai vagy erkölcsi szenvedéseidben ne keresd a teremtmények részvétét... Leányom, minél jobban megszereted a szenvedést, annál tisztább lesz szereteted irántam”* (Napló 279). A Szűzanya is hasonlóan szól: *„Szenvedésben lesz részed betegséged és az orvosok miatt. A képpel kapcsolatban is sok szenvedés ér majd, de ne aggódj”* (Napló 316).

A szenvedés napról napra formálja a nővér lelkületét. Erre utalnak a szenvedéssel kapcsolatos megjegyzései: *„A szenvedés nagy kegyelem”* (Napló 57). *„Ha sokat szenvedünk, sok alkalmunk van bebizonyítani Istennek, mennyire szeretjük őt”* (Napló 303). *„A szenvedés a legnagyobb kincs a földön”* (Napló 342). A szenvedések teljesen kitöltik Fausztina nővér életét. Ezért írja egy helyen: *„A napot harccal kezdem és végzem”* (Napló 606). *„Jézusom, Te tudod, hogy szeretem a szenvedést, s ki akarom üríteni a kelyhét az utolsó cseppig, most azonban a természetem mégis elborzadt...”* (Napló 697). A nővér állandóan bizonyítani akar Isten előtt. Egy helyen így tesz vallomást: *„Lelkem vágyik a megpróbáltatás napjaira...”* (Napló 831).

A testi fájdalmak mellett Fausztina részt kap a mélységes lelki szenvedésekből, amelyeket újra és újra megköszön Jézusnak. A nővér csupán „apró kereszteknek” nevezi a „szándékaim megakadályozását”, a „közösségi élet terhét”, „szándékaim rossz értelmezését”, a „mások által okozott megaláztatásokat”, a „rideg bánásmódot”, az „alaptalan vádaskodást”, a „gyenge egészséget”, a „kimerültséget”, a „saját akaratomról való lemondást”, „énem megtagadását”, az „elismerés hiányát”, „minden tervem megakadályozását”, a „belső kínokat”, a „lélek érzéketlenségét”, a „félelmet”, a „bizonytalanságot”, a „sötétség belső homályát”, a „kísértéseket”, a „megpróbáltatásokat”, „melyeket senki sem ért meg”. Ezért kiált Jézushoz: *„Ó, Jézus, egyedül csak te ismered szívem vágyait és fájdalmait. Örülök, ha egy kicsit is szenvedhetek érted”* (Napló 73).

Fausztina nővér titkolni akarja hihetetlen testi-lelki fájdalmait, de nem mindig sikerül. *„Szenvedéseimet képtelen vagyok elrejtteni, s bár szót sem szólok arról, amit szenvedek, mégis, a fájdalom, ami tükröződik arcomon, elárul”* (Napló 100). Szenvedéseinek nagyságáról Naplójában röviden így nyilatkozik: *„Csak Jézus tudja, mennyit szenvedtem”* (Napló 104).

Boldog Faustyna Kowalska életének harmadik jellemző vonása a mélységes misztikum. Jézus rendszeres megjelenései során magyarázza meg Fausztina nővérnek az Isteni Irgalmasság célját és kincseit. Az iménti idézetek, de a több mint félezer oldalas Naplónak csaknem minden sora erről tanúskodik.

Fausztina nővér utolsó hónapjai is nagy szenvedések jegyében múltak el. A betegápoló nővér beszámolója szerint „Fausztina nővér életének vége nagyon épületes. Állandóan szeretetreméltó és türelmes volt, semmit sem kívánt.” Amikor megkérdezték tőle, szenved-e nagyon, így válaszolt: „Igen, de ez rendben van.” Október 5-én utoljára meggyónt J. Andrasz atyánál. Halála közeledtével fájdalmai tetőfokra hágtak, s elköltözése előtt néhány órával fájdalomcsillapító injekciót kért, de végül is nem fogadta el. Este kilenc óra tájban nővértársainak és lelkiatyjának jelenlétében elmondta a haldoklók imáját. Halála pillanatáig tudatának teljes birtokában maradt. Háromnegyed 11-kor utolsó pillantást vetett Krisztus és

az ő Édesanyjának képére, s csendben, félelem nélkül elhunyt.” (Vö. *Isten Irgalmának hírnöke, Isten Szolgálója, Fausztina nővér*. Bački Vinogradi é.n. 105-108. o.)

Fausztina nővért zavarta, hogy ápolásra szorul. Talán vigasztalásul mondta néhányszor előljárójának: „Meglátja, előljáró Anya, hogy a Kongregációnak sok öröme lesz miattam.”

Profetikus szavak voltak ezek a kijelentések. 1938-ban még nem tudtak mit kezdeni sem a Napló tartalmával, sem a beszélgetések során elhangzott kijelentésekkel. Akik ismerték Fausztina nővért, vegyesen ítélték meg személyét és rendkívüli dolgait. Az Isten azonban igazolta őt. Ma már egyértelmű, és ezt a legmagasabb egyházi vezetők is tanúsítják, a Fausztina nővér által kapott üzenet Istentől származik.

A háború rövid időre látszólag feledtette a krakkói zárda misztikusát. Lengyelország sorsának alakulása azonban a II. világháború idején ráterelte a rendtársak figyelmét Fausztina nővér jövődőléseire. A kolostor lakói ugyanis felismerték, hogy sorra megvalósulnak hazájukban azon események, amelyekről misztikus testvérük beszélt nekik.

b) A Napló és történetének bemutatása

Mint említettük, Fausztina nővér halála előtt négy évvel kapott parancsot napló vezetésére, élményeinek leírására. A terjedelmes mű (a magyar változat a kísérő tanulmányokkal és a mutatókkal együtt 528 oldal) bemutatja Fausztina nővér lelkiességét és az Isteni Irgalmasság üzenetét.

„Az Isteni Irgalmasság ügyében – mint oly sok másban – *Karol Wojtyła*, a későbbi II. János Pál pápa volt a Gondviselés embere. *Wojtyła* még krakkói segédpüspök korában felkereste *A. Ottaviani* bíborost (1963), és előterjesztette a Naplóval s tartalmával kapcsolatos terveit. A kardinális biztató szavakkal bocsátotta el a jövődöbéli pápát: 'Siessen, mielőtt a tanúk meghalnak.' *Karol Wojtyła* a későbbi évtizedekben – mint *Krakkó érseke* (1964), *bíborosa* (1967), majd *Szent Péter utódja* (1978) – újabb és újabb módon támogatta az Isteni Irgalmasság ügyét. Megindította a boldoggá avatást bevezető információs eljárást (1965), ehhez megjelentették a Napló kritikai kiadását (1981), Róma püspökeként kiadta a *Dives in misericordia* kezdetű enciklikát (1980), 1993. ápr. 18-án, húsvét második vasárnapján boldoggá avatta Fausztina nővért, 1997-ben pedig elzarándokolt a nővér sírjához. (Fausztina nővér holttestét a boldoggá avatás kapcsán 1966. nov. 25-én exhumálták, és a kolostor kápolnájában – *Kraków Łagiewniki*, ul. *Siostry Faustyny 3/9*. – helyezték örök nyugalomra. A hamvak a boldoggá avatás után a fali sírfülkéből átkerültek az Irgalmas Jézus oltára alá.) Érthető, hogy ezen lépések után világhódító útjára indult az Isteni Irgalmasság üzenete. Ennek hathatós eszköze a Napló, amely a magyarországi kiadással az angol, a német, az olasz, a francia, a spanyol, a portugál, az orosz, a portugál (brazil), a szlovák, a cseh és a vietnami után immár a tizenkettedik idegen nyelven jelenik meg.

Eddig azonban hosszú utat tett meg a Fausztina nővér nevéhez fűződő üzenet. Valóságos keresztutat kellett bejárnia.

A. M. Deskur bíboros bevezetőjéből és a *Jegyzetek 154.* pontjából (Napló 474. o.) megtudjuk, hogy az Isteni Irgalmasság ügyét 1959. március 6-án a Szent Officium Indexre tette, vagyis megtiltotta a kultusz terjesztését, s maga *Sopoćko* professzor is szigorú figyelmeztetést kapott. A templomokból kikerültek az Irgalmas Jézus-képek. Egyedül a krakkói kolostor híres festménye (*Adolf Hyla*) maradt eredeti helyén. A Szent Officium lépésének komoly okai voltak. A hivatalos vizsgálatot megelőzően ugyanis ellenőrizetlen és rossz fordításokban kezdték terjeszteni a Napló egyes részeit. Az intézmény a tilalommal elejét vette a zűrzavarnak, s amikor érkezett a Gondviselés által kijelölt idő, elkezdődhetett a teljes körű és hivatalos vizsgálat.

A tilalmat 1978. június 30-án oldotta fel a Hittani Kongregáció. Az eseményeket a háttérből Karol Wojtyła szorgalmazta. Sopoćko atya nem érthette meg a sikert, mert 1975. febr. 15-én meghalt Bialystokban.

Miközben folyt a munka az Isteni Irgalmasság ügyében, Krakóban megkezdődött Fausztina nővér személyével kapcsolatban az 1965. okt. 7-től 1967. szept. 20-ig tartó ún. információs, ezt követően pedig a boldoggá avatási eljárás, amely 1993. április 18-án a boldoggá avatással ért véget.

Beteljesedtek tehát Fausztina nővér szavai. Elérkezett az idő, hogy a világ megismerje Isten Irgalmasságának minden embert megszólító üzenetét. A Napló egyházi jóváhagyással kerül világszerte az emberek kezébe, imádkozzák az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét, kilencedét. Lehetőség van az Isteni Irgalmasság ünnepének bevezetésére is. (F. Macharski bíboros a krakkói egyházmegyében már a nyolcvanas évek közepén megtette ezt.) A teljes lengyel Egyház számára a Szentszék Istentiszteleti és Szentségtani Kongregációja 1995. jan. 23-án engedélyezte az Isteni Irgalmasság ünnepének bevezetését, az Apostoli Szentszék pedig jóváhagyta az Isteni Irgalmasságról szóló votívumise szövegét az egyetemes Egyházban.

F. Macharski bíboros 1996. febr. 22-én *Isten Irgalmasságának Apostola* néven világméretű mozgalmat indított. Új bazilika is épül Krakóban az Irgalmasság Anyja Nővérei Kongregációjának területén. Alapkövét, amely a Golgota-hegyéről származik, II. János Pál pápa 1997. jún. 7-én Krakóban ünnepélyesen megáldotta. – Mindez természetesen nem csupán a Kongregációnak, de az egész világegyháznak s benne hazánk hívó népének is nagy öröm és lehetőség.

A Napló rövid részletei különféle fordításokban Magyarországon is ismertté váltak. A teljes kézirat azonban most jelenik meg először és főegyházmegyei jóváhagyással. Bízunk abban, hogy a hiteles fordítás és a kísérő tanulmányok új lendületet adnak magyar nyelvterületen is az Isteni Irgalom hódításának.” (Napló 457–458. o.)

Az Isteni Irgalmasság kincsestárához Jézus kérésére **bizalommal** kell közeledni: „*Irgalmamból egyetlen edénnyel meríthetnek kegyelmeket – ez a bizalom. Minél jobban bízik egy lélek, annál több kegyelmet nyer*” (Napló 1578).

c) Az Isteni Irgalmasság üzenete

Fausztina nővér Isten legfőbb tulajdonságának az irgalmasságot tartja (Napló 301). Az irgalmasságot pedig a *szerelem virágának* (Napló 651) nevezi. Számára minden Isten irgalmáról beszél. Az Isteni Irgalmasság kultusza a vallásos élet megújítására törekszik az Egyházban. Ezért időszerű, és **evangelizációs jelentősége** világméretű. Jézus szándéka vigasztaló. A világ teljes megújulását akarja elérni. „*Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani*” (Napló 1588). Jézus hozzáfűzi: „*A büntetést csak akkor alkalmazom, ha ők maguk kényszerítenek erre. Nem szívesen nyúlok az igazságszolgáltatás kardjához. Az igazság napja előtt az irgalmasság napját küldöm*” (Napló 1588). Úgy tűnik, az újraevangelizálásnak olyan eszközéről és lehetőségéről van szó, amelyet alaposan megismerni, az evangelizációs munkában kellően hasznosítani jól felfogott érdekünk, mert sokakat visszavezethet Jézushoz.

Az Isteni Irgalmasság üzenete *utolsó esély* (Napló 998), a *végző idők jele* (Napló 848), biztos lehetőség, de *utolsó mentőöv* (Napló 687), ami a világnak adatik. „*Sok lélek fog általa visszafordulni a pokol kapujától*” (Napló 639). Boldog Faustyna Kowalska Naplójának tanítása szerint az Isteni Irgalmasság üzenete „*új fény lesz az Egyház számára*” (Napló 378). A szerveződő és elhatalmasodó bűnnel szemben új fény tűnik fel az Egyház egén: az Isteni Irgalmasság üzenete, annak teljesebb megértése s a belőle fakadó lelki gyümölcsök.

Jézus tanítása az Ő irgalmáról az egész világot megszólítja, de elsősorban az elhatalmasodó bűn áldozatait hívja megtérésre. Mint említettük, utolsó esélyként és mint mentőövet kapja az emberiség. *„Egy utolsó esélyt adok az emberiségnek – és ez az irgalmamhoz való menekülés” (Napló 998). „A papok úgy fogják a bűnösöknek nyújtani, mint az utolsó mentőövet” (Napló 687). „Ez a végső idők jele, utána eljön az igazság napja. Amíg van idő, meneküljenek irgalmam forrásához, használják fel az értük kifolyt vért és vizet” (Napló 848).*

Az Isten irgalma túlradó és végtelen bősége **minden ember számára a lelki újjászületés, a lelki újrakezdés páratlan lehetősége**. Bárki részesedhet benne, még a bűn feneketlen mélységébe tántorodott lélek is. *„Isten senkitől sem tagadja meg irgalmát” (Napló 72). Jézus így szól erről a Naplóban: „Ne féljen a gyenge, a bűnös lélek közeledni hozzám, még ha több vétke is lenne, mint amennyi homok van a földön, minden elmerül irgalmam mélységében” (Napló 1059). „Ha a lélek már oszló hullá lenne, s emberi értelemben képtelen az újjáéledésre, s már minden el volna veszve, nem így az Istennél! Az irgalmasság csodája teljesen életre kelti a lelket” (Napló 1448). „Nem tudom megbüntetni, még ha a legnagyobb bűnös is lenne, azt, aki irgalmamra hivatkozik, hanem felmentem őt mérhetetlen és kifürkészhetetlen irgalmamban. Írd: Mielőtt eljövök mint igazságos bíró, előbb szélesre kitéárom irgalmam kapuját” (Napló 1146).*

Már ezen idézetek is világossá teszik: az Isteni Irgalmasság elfogadása **hatékonyan formálja át a lelket**. *„Megnyitottam szívemet mint az irgalom élő forrását, hogy minden lélek életet merítsen belőle... A bűnösök megigazulást, az igazak a jóban való megerősödést találnak benne... Mondd meg papjaimnak, hogy a megrögzött bűnösök szavaikra bűnbánatra indulnak, ha a szívemben lévő végtelen irgalomról beszélnek nekik. Minden papnak, aki irgalmamat hirdeti, rendkívüli kegyelmet adok, szavaik gyógyítóan hatnak, s meg fogják indítani a szíveket, akikhez szólnak” (Napló 1520-1521). „A legfontosabb a régi ember teljes halála, s új életet kezdeni” (Napló 1343).*

Aki részesedni kíván az Isteni Irgalmasság kegyelmeiben, annak be kell látnia bűnösségét, meg kell térnie, az **irgalmasságot kell gyakorolnia**, és a megtérés állapotában kell élnie. (Vö. Lk 6,36; Jak 2,13; DM 78-80) *„Az irántam való szeretetből fakadó irgalmasság cselekedeteit kívánom tőled. Felebarátaid iránt mindig és mindenhol irgalmasságot kell tanúsítanod. Ez elől nem térhetsz ki sem kényszerre hivatkozva, sem kifogással, sem bocsánatkéréssel. – Három módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot felebarátaid iránt: első: **a cselekedet**, második **a szó**, harmadik **az imádság**. E három fokozat tartalmazza az irgalmasság teljességét, egyúttal megdönthetetlen bizonyítéka az irántam tanúsított szeretetnek” (Napló 742).*

Jézus túlradó irgalmából nem csupán a bűnben élők meríthetnek, de hallatlan lehetőség valamennyi ember számára. Megerősíti a hűségest és gyengét, reményt ad a szenvedőnek és haldoklónak egyaránt. *„Nagy segítség a haldoklók részére...” (Napló 833) „Ha mások imádkozzák (az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét) egy haldokló mellett, az is elnyeri ugyanezt a bűnbocsánatot. Ha ezt az imát a haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja, és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket...” (Napló 811).*

Említettük, hogy az Isteni Irgalmasság ajándéka csak akkor gyümölcsözik, ha a befogadó megérti és vállalkozik evangelizációs küldetésére: az irgalmasság gyakorlására cselekedettel, szóval és imádsággal (Vö. *Napló 742*). Ennek rendkívül lényeges része az Isteni Irgalmasság üzenetének terjesztése, vagyis **az apostolkodás**, valamint az Istentől távol élő testvéreinkért végzett imádság.

Jézus különösen jutalmazza az Isteni Irgalmasság üzenetének terjesztését. *„Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek” (Napló 1075).*

A bűnben élőkért vállalt áldozat és imádság hatékony és kedves Urunk előtt: „*Mindig megvigasztalsz, ha a bűnösökért imádkozol. Legkedvesebb dolog előttem az ima – a bűnösök megtéréseért mondott ima. Tudd meg, leányom, ezt az imát mindig meghallgatom.*” (Napló 1397)

d) Lelkipásztori lehetőségek és ígéretek

Fausztina nővér Jézus kérésére, pontosabban diktálására az Isteni Irgalmassággal kapcsolatban mindazon lehetőségekről is írt, amelyek mind az egyéni lelkiesség formálását, mind a lelkipásztori munkát hatékonyan támogatják. Az Egyház engedélyezte az Isteni Irgalmasság kultuszának öt módját. Újra E. Siepak nővér előszavából idézünk

1.) Az Irgalmas Jézus képe. Rajzát Plockban, 1931. február 22-én kapott látomás alapján jegyezte fel a nővér. „Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány. ... Kis idő múlva azt mondta Jézus: *'Fess egy képet annak alapján, amit látsz, ezzel az aláírással: Jézusom, bízom Benned'* (Napló 47). *'Azt kívánom, hogy a képet... húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg. Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe!'* (Napló 49). ...

Mint feltámadt Üdvözítőt ábrázolja Őt a kép, aki szenvedése és kereszthalála árán megváltott minket. A vér és víz sugarai, melyek a lándzsa által megnyitott szívéből (a szív nem látható a képen) törnek elő és a keresztre feszítés sebei a Nagypéntek eseményeire emlékeztetnek (Jn 19,17-18; 33,37). Tehát az Irgalmas Jézus képe az Evangélium e két eseményéhez kapcsolódik, melyek a legtökéletesebben fejezik ki Isten szeretetét az emberek iránt.

Krisztusnak ezen a képén jellemző a két sugár. Jelentőségéről kérdezve így válaszol az Úr: *'A halvány sugár a vizet jelenti, ami a lelket tisztítja meg, a piros a vért, amely a lélek élete. ... Boldog, aki ezek árnyékában él'* (Napló 299). A lelket a keresztség és bűnbánat szentsége tisztítja meg, és legbőségesebben az Oltáriszentség táplálja. A két sugár tehát a szentségeket és a Szentlélek összes kegyelmét jelenti – amelynek bibliai jelképe a víz –, valamint az új szövetséget Isten és ember között, amelyet Jézus az Ő vére által kötött...

A kép nemcsak az Isteni Irgalmasságot ábrázolja, de emlékezetünkbe idézi az Isten iránti bizalom és a felebarátaink iránt tetteiben megnyilvánuló szeretet kötelességét. A kép aláírása Jézus akaratából: *'Jézusom, bízom Benned.'* *'A kép emlékeztessen irgalmam követelményeire, mert a legerősebb hit sem segít semmit cselekedetek nélkül'* (Napló 742). ”

A kép így értelmezett kultuszához, mely alapvetően a keresztény bizalmon és irgalmasságon nyugszik, az Úr különböző ígéretek fűzött: örök üdvösséget, a keresztény tökéletesség útján nagy előrehaladást, a boldog halál kegyelmét és minden más kegyelmet, melyet az emberek bizalommal kérnek. „*A kép által sok kegyelmet fogok kiosztani a lelkeknek, ezért hozzáférhetővé kell tenni minden lélek számára*” (Napló 570).

2.) Az Irgalmasság ünnepe. Isten Irgalmasságának tiszteletében ez áll első helyen. Jézus első alkalommal 1931-ben, Plockban beszélt Fausztina nővérnek arról a kívánságáról, hogy ünnepet szenteljenek az Isten Irgalmasságának: *'Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet, melyet ecsettel fogsz megfesteni, húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az Irgalmasság ünnepe'* (Napló 49).

Az Irgalmasság ünnepeének Húsvét utáni első vasárnapra történő helyezése mély teológiai értelemmel bír, amely a megváltás húsvéti titka és az Isteni Irgalmasság titka között fennálló szoros összefüggésre utal. Ezt az összefüggést hangsúlyozza az ünnepet előkészítő Isteni Irgalmassághoz végzett kilenced, amit Nagypénteken kell elkezdeni. ...

Ennek az ünnepnek nagyságát a hozzáfűzött ígéretek nagyságával lehet lemérni, melyeket Jézus ígért: *'Aki ezen a napon az Élet Forrásához járul, bűnei és az értük járó büntetés teljes elengedését nyeri el' (Napló 300). 'Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít. Egy lélek se féljen közeledni hozzám, még ha bűnei skarlátpirosak lennének is' (Napló 699).*

Eme nagy kegyelmek elnyeréséhez teljesíteni kell az Isten irgalma iránti tisztelet feltételeit, melyek: a bizalom Isten jóságában, a felebaráti szeretet gyakorlása, a megszentelő kegyelem állapotában (szentgyónás után) méltó Szentáldozás. Jézus mondta: *'Egyetlen lélek sem nyerhet megigazulást, amíg nem fordul bizalommal irgalmasságomhoz. Ezért kell a húsvét utáni első vasárnapot Irgalmasságomnak szentelni. A papok ezen a napon hirdessék a lelkeknek nagy és végtelen irgalmamat' (Napló 570).*

3.) Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére. Ezt a rózsafüzért Jézus Vilniusban, 1935. szeptember 13-14-én diktálta Fausztina nővérnek bocsánatért könyörgő, Isten haragját lecsillapító imaként (vö. *Napló 474-476*).

Ebben az imában az imádkozó felajánlja az Atyaistennek Jézus Krisztus Testét, Véréit, Lelkét és Istenségét saját maga, felebarátai és az egész világ bűneinek bocsánataért. Mialatt egyesül Jézus áldozatával, hivatkozik arra a szeretetre, mellyel a Mennyei Atya Fiában megajándékozott minden embert.

Ebben az imában irgalmat kérünk magunknak és az egész világnak. Ezzel az irgalmasság cselekedetét gyakoroljuk. ... A hívők elnyerhetik Krisztus ígértét, mely főleg haláluk óráját illeti: a megtérés kegyelmét és a békés halált. Nemcsak azok, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, hanem a haldoklók is, akik mellett ezt mások mondják. Jézus mondta: *'Ha ezt az imát haldokló mellett mondják, mérséklődik Isten haragja, és mérhetetlen irgalom veszi körül a lelket' (Napló 811).* Az általános ígértet így hangzik: *'Úgy tetszik nekem, hogy ez által az ima által mindent megadjak, amire engem kértek (Napló 1541), ... ha ez megegyezik akaratommal' (Napló 1731).* Mindaz, ami nem egyezik Isten akaratával, nem jó az embernek sem, főleg örök boldogságára vonatkozóan.

Más helyen ezt mondta Jézus: *„E rózsafüzér imádkozásával közelebb hozod hozzám az emberiséget” (Napló 929).* *„Azokat a lelkeket, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, már életükben körülöleli irgalmam, különösen pedig haláluk óráján” (Napló 754).*

4.) Az Irgalmasság órája. 1937. októberében Krakkóban Fausztina nővér figyelmét az Úr Jézus halála órájának tiszteletére hívta fel: *'Valahányszor hallod, hogy hármát üt az óra, merülj el teljesen irgalmasságomban, dicsőítsd és magasztald; hívd le az egész világra hatalmát, főleg a szegény bűnösökre, mert az irgalom ebben az órában nyílt meg teljesen a lelkek számára' (Napló 1572).* Az Úr Jézus elég pontosan megadta azt az imamódot is, ami Isten Irgalmasságának kultuszában ennek a formának legjobban megfelel: *'Igyekezz ebben az órában elvégezni a keresztutat! – mondta Fausztinának – Ha ez nem lehetséges, kis időre térj be a kápolnába, tiszteld irgalommal teli Szívemet a Legméltóságosabb Oltáriszentségben. Ha ez sem lehetséges, akkor merülj el imádságban – ha röviden is – ott, ahol éppen vagy' (Napló 1572).*

Rózycki professzor három feltételt sorol fel, melyek szükségesek az ebben az órában mondott ima meghallgatásához:

- 4.1.) Az imát Jézushoz intézzük.
- 4.2.) Délután háromkor történjék.
- 4.3.) Jézus kinszenvedéseinek értékére hivatkozzon.

'Ebben az órában – mondta Jézus – kéresek mindent elnyersz magad és mások számára. Ebben az órában lépett a kegyelem a világba: az irgalom legyőzte az igazságosságot' (Napló 1572). (Vö. Jak 2,13)

5.) Az Irgalmasság tiszteletének terjesztése. Ezt azért emelte ki Rózycki atya, mert ehhez is ígéretek fűződnek. Jézus: *„Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik,*

egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk leszek” (Napló 1075).

Az Isten Irgalmassága iránti kultusz lényege: az Isten iránti keresztény bizalom és a felebarát tettekben megnyilvánuló szeretete. Az Úr Jézus „*teremtményeitől bizalmat*” (Napló 1059) követel, valamint az irgalmasság cselekedeteinek végrehajtását tettel, szóval vagy imádsággal. (Vö. *Napló 742*). ... Jézus azt kívánja tisztelőitől, hogy a nap folyamán legalább egy jó cselekedetet végezzenek felebarátaikért.

Más helyen ezt mondta Jézus: *'E rózsafüzér imádkozásával közelebb hozod hozzám az emberiséget' (Napló 929). 'Azokat a lelkeket, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, már életükben körülöleli irgalmam, különösen pedig haláluk óráján' (Napló 754)'. – (Napló XV-XVIII.)*

Az Isteni Irgalmasság üzenete – a Mária-üzenetekhez hasonlóan – egyaránt evangelizációs jelentőséggel bír az egyéni lelkiség alakításában és az egész emberiség életében. „*Előkészítéd a világot végső visszatérésemre!*” (Napló 429). Krisztus valamennyiünket felhív a lelki megújulásra és apostolkodásra. A megszólítást és meghívást személyes megszólításnak és személyes meghívásnak is felfoghatjuk. Ez pedig már felelősséggel jár.

Ajánlatos és roppant gyümölcsöző a hívek minél szélesebb körében terjeszteni és elmagyarázni az Isteni Irgalmasság üzenetét. A tapasztalat szerint fogékonyan és készségesen reagálnak. Igen fontos, hogy a lelkipásztorok a háttetőkről hirdessék az üzenetet, s építsék be az evangelizációs munkába az Isteni Irgalmasság kultuszát.

Lényeges, hogy híveink jussanak hozzá a Naplóhoz, az Irgalmas Jézus-képhez, függesszék ki házaikban s tiszteljék azt. Tanulják meg és minél gyakrabban imádkozzák az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét. (Napló 754). Ismerjék meg az ígéreteket és apostolkodjanak. De soha ne feledjük: első lépés önmagunk átformálódása az irgalmas szeretet jegyében. Az apostolnak csak így lehet hitele. Önmagunk megújulásában nagy segítséget jelenthet a következő ígért: „*...a legtöbb kegyelmet azoknak a lelkeknek juttatom, akik áhítattal gondolnak kínszenvedéseimre*” (Napló 737).

Az irgalmas Isten tevékeny szánmában „*arra vár, hogy irgalmazzon nektek, és fölkel, hogy könyörüljön rajtatok*” (Iz 30,18). Adja Isten, hogy a Magyar Egyházban is mielőbb bevezetésre kerüljön – miként Lengyelországban – az Isteni Irgalmasság ünnepe, s felragyogjon ez az új fény nemzetünk egén.

Az Isteni Irgalmasság rózsafüzére

Bevezetés: Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.

Nagy szemekre: „Örök Atya! Felajánlom Neked szeretett Fiadnak, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak testét és véré, lelkét és istenségét engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.”

Kis szemekre: „Jézus fájdalmas szenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!”

Befejezésre (háromszor): „Szent Isten, szent, erős Isten, szent, halhatatlan Isten, irgalmazz nekünk és az egész világnak!”

„Azt akarom, hogy ismerd meg mélyebben szeretetemet, mellyel szívem a lelkekért lángol, s mindezt akkor érted majd meg, amikor szenvedésem elmélkedsz. Kérd irgalmasságomat a bűnösök számára; vágyom az ő üdvösségükre. Ha egy bűnösért megtört szívvel és hittel elmondod ezt az imát, megadom neki a megtérés kegyelmét. Így szól ez az ima:

Ó, Vér és víz, mely Jézus Szívéből törtél elő, mint irgalmunk forrása – bízom benned”
(Napló 186-187).

Az Isteni Irgalmasság litániája

Fausztina nővér naplójának kifejezéseiből a lelkiatya összeállította az Isteni Irgalom litániáját, amelyet magánimaként bárki használhat, mert sok nyelven megjelent már egyházi jóváhagyással.

Uram, irgalmazz!

Krisztus, kegyelmezz!

Uram, irgalmazz!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Uram, irgalmazz!

Krisztus, kegyelmezz!

Uram, irgalmazz!

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Mennybéli Atya Isten,

Megváltó Fiú Isten,

Szentlélek Úristen,

Szenháromság egy Isten,

Irgalmazz nekünk!

Irgalmazz nekünk!

Irgalmazz nekünk!

Irgalmazz nekünk!

Isteni Irgalom, a Teremtő fenséges tulajdonsága,

Isteni Irgalom, a Megváltó legnagyobb tökéletessége,

Isteni Irgalom, a Megszentelő végtelen szeretete,

Isteni Irgalom, a Szenháromság felfoghatatlan titka,

Isteni Irgalom, a Magasságbeli legnagyobb

hatalmának kifejezése,

Isteni Irgalom, aki megnyilvánulsz az égi szellemek teremtésében,

Isteni Irgalom, aki a semmiből hívsz létre minket,

Isteni Irgalom, aki átöleled a világegyetemet,

Isteni Irgalom, aki halhatatlan étellel láttál el minket,

Isteni Irgalom, aki megvédsz minket a megérdemelt büntetéstől,

Isteni Irgalom, aki felemelsz minket a bűn nyomorúságából,

Isteni Irgalom, aki megigazulttá teszel minket a

Megtestesült Igében,

Isteni Irgalom, aki Krisztus sebeiből áradsz,

Isteni Irgalom, aki kitörsz Jézus Szentséges Szívéből,

Isteni Irgalom, aki a legszentebb Szűz Máriát, mint az Irgalom Anyját adtad nekünk,

Isteni Irgalom, aki megmutatkozol az isteni titkok kinyilatkoztatásában,

Isteni Irgalom, aki kinyilvánulsz az egyetemes

Egyház megalapításában,

Isteni Irgalom, akit a szentségek elrendelése magában foglal,

Isteni Irgalom, akit az emberiség elnyert a keresztség és bűnbánat szentségében,

Isteni Irgalom, akit ajándékkul kaptunk az

Oltáriszentségben és az egyházi rend szentségében,

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Bízunk benned!

Isteni Irgalom, aki megmutatkozol abban, hogy minket meghívsz a szent hitre,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, aki kinyilvánulsz a bűnösök megtérésében,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, aki megnyilvánulsz az igazak megszentelésében,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, aki beteljesülsz a szentéletűek tökéletesítésében,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a betegek és szenvedők számára az egészség forrása,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, az aggódo szívek vigasza,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a reménytelenségben szenvedő lelkek reménye,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, aki mindig és mindenhová elkísérsz minden embert,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, aki megelőzől minket kegyelmekkel,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a haldoklók békéje,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a tisztító helyen szenvedő lelkek felfrissítője és enyhítője,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a boldogok égi gyönyörűsége,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, minden szentnek koronája,	Bízunk benned!
Isteni Irgalom, a csodák kimeríthetetlen forrása,	Bízunk benned!

Isten Báránya, aki megmutattad irántunk
legnagyobb irgalmadat azáltal, hogy megváltottad a
világot a kereszten.

Isten Báránya, aki irgalmasan felajánlod magadat
értünk minden szentmisében.

Isten Báránya, aki elveszed a világ bűneit
kimeríthetetlen irgalmad által.

Uram, irgalmazz!	Uram, irgalmazz!
Krisztus, kegyelmezz!	Krisztus, kegyelmezz!
Uram, irgalmazz!	Uram, irgalmazz!

P. Az Úr gyengéd irgalma van minden művén.

H. Mindörökké énekelem majd az Úr irgalmát.

Könyörögjünk!

Isten, akinek irgalma végtelen, és akinek részvét-kincsei kimerít hetetlenek, nézz ránk kegyesen, és növeld bennünk irgalmadat úgy, hogy még a legnagyobb megpróbáltatásokban se essünk soha kétségbe, hanem bizalommal mindig a te Szent Akaratodhoz igazodjunk, amely maga az irgalom. A mi Urunk Jézus Krisztus, az Irgalom Királya által, aki veled és a Szentlélekkel együtt mindörökké irgalmas. Amen.

Naplórészlet

*„Akik a tökéletességre törekszenek,
azok irgalmamat különösen dicsérik,
mert a kegyelmek özöne, amit rájuk árasztok,
irgalmamból fakad.
Kívánom, hogy ezek a lelkek
irgalmamhoz való határtalan bizalommal tűnjenek ki.
Magam foglalkozom
az ilyen lelkek szentté válásával.
Mindennel ellátom őket,
ami szükséges szentségük eléréséhez.
Irgalmamból
egyetlen edénnyel meríthetnek kegyelmeket – ez a bizalom.
Minél jobban bízik egy lélek,
annál több kegyelmet nyer.
Nagy vigaszt nyújtanak nekem azok a lelkek,
akik határtalanul bíznak,
mert ezekre kiöntöm minden kegyelmi kincsemet.
Örülök annak, hogy sokat kívánnak,
mert az én kívánságom is az,
hogy sokat adjak, mégpedig nagyon sokat.
Ezzel szemben elszomorít,
ha a lélek keveset kér, s a szíve beszűkül.”
(Napló 1578)*

*„Az emberiség mindaddig nem talál békét,
míg nem fordul bizalommal
irgalmamhoz.”
(Napló 300)*

Novéna az isteni irgalmasság előtt

1937. augusztus 10-én írja naplójában Fausztina nővér:

„Azt kívánom – mondta az Úr – hogy ez alatt a kilenc nap alatt vezesd a lelkeket irgalmasságom forrásához, hogy ott erőt, bátorságot és kegyelmet találjanak ehhez az élethez, és főleg haláluk órájára. Mindennap a lelkeknek más csoportját vezesd hozzám. Én elmerítem őket irgalmasságomban, bevezetem őket Atyám házába. Ez a te feladatod ebben az életben és a következőben.”

„Az isteni irgalmasság kilencede, amelynek leírására Jézus adott nekem utasítást nagypénteken kezdődik, az irgalmasság ünnepének előkészítéseként.” (Ezt a kilencedet azonban bármikor máskor is elvégezhetjük.)

Első nap: Imádkozzunk Isten irgalmasságáért az egész emberiség számára, de főleg a bűnösökért.

Irgalmas Jézus, akinek sajátja, hogy irgalmas vagy irántunk, és megbocsátasz nekünk, ne tekintsd bűneinket, hanem a bizalmat, amelyet végtelen jóságodba helyezünk. Fogadj be mindnyájunkat irgalmas Szívedbe, és ne engedj onnan senkit sem eltávozni az egész örökkévalóságon át. Arra a szeretetre hivatkozva kérjük ezt tőled, amely egyesít téged az Atyával és a Szentlélekkel, a felfoghatatlan Szentháromság egységében.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen az egész emberiségre, és főleg a szegény bűnösökre, akiknek egyetlen reménye a te Fiadnak és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak legirgalmasabb Szíve. Az ő fájdalmas szenvedése által mutasd meg nekünk irgalmadat, hogy az örökkévalóságon át dicsőíthessük mindenhatóságodat. Amen.

Második nap: Imádkozzunk a papokért és szerzetesekért, akiken keresztül Isten irgalma leszáll az egész emberiségre.

Irgalmas Jézus, akitől minden jó származik, növeld kegyelmeidet a papok és szerzetesek lelkében, hogy ők méltóképpen és gyümölcsözően töltsék be feladatukat szőlődben, szavukkal és példájukkal mindenkit megfelelő áhítatra serkentve Isten irgalmassága iránt az egész örökkévalóságban.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen a szőlődben dolgozók sokaságára – a papok, testvérek és nővérek lelkére, akik Fiad és a mi Urunk, Jézus Krisztus szeretetének különös tárgyát képezik. Add rájuk hatalmas áldásod kegyelmét és add meg nekik a világosságot, hogy kellőképpen vezethessék a híveket az üdvösség útján, levonva rájuk irgalmadat. Amen.

Harmadik nap: Imádkozzunk a keresztény hívekért.

Irgalmas Jézus, aki Isten irgalmasságának kincstárából bőségesen adod mindenkinek kegyelmeidet, fogadj be minden keresztény hívet irgalmas Szívedbe, és ne engedd, hogy onnan eltávozzanak az örökkévalóságon keresztül. Kérjük tőled ezt arra a szeretetre hivatkozva, amely egyesít téged az Atyával, a Szentlélekkel és a felfoghatatlan Szentháromsággal.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen a hívek lelkére, mint Fiad szeretett örökségére, és az ő fájdalmas szenvedéséért add áldásodat rájuk és vedd körül őket szakadatlan gondosságoddal. Add, hogy sose veszítsék el a szent hit szeretetét és gazdagságát, hanem megdicsőítsék

határtalan irgalmadat az angyalok és szentek sokaságával együtt az örökkévalóságon át. Amen.

Negyedik nap: Imádkozzunk a pogányokért és hitetlenekért, akik még nem ismerik Isten irgalmasságát.

Irgalmas Jézus, a világ világossága, fogadd be irgalmas Szívedbe a pogányok és hitetlenek lelkét, akik még nem ismernek téged. Kegyelmed fénye világítsa meg őket, hogy velünk együtt dicsérjék irgalmad csodáit az örökkévalóságon át.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen a pogányok és hitetlenek lelkére, akik még nem ismerik Fiadnak és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak legirgalmasabb Szívét. Vond őket az evangélium világosságának közelébe, hogy megismerhessék, mily nagy boldogság téged szeretni és irgalmadat dicsőíteni az örökkévalóságon át. Amen.

Ötödik nap: Imádkozzunk a tévhitűekért.

Irgalmas Jézus, aki magad vagy a jóság és nem utasítod vissza a világosságot azoknak, akik alázatosan keresnek, fogadd be legirgalmasabb Szívedbe a tévhitű lelkeket. Világossággal vond be őket az Egyházzal való egységbe, hogy velünk együtt dicsérhessék irgalmad nagylelkűségét az örökkévalóságon át.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen a tévhitűek lelkére, és amikor vissza–élve kegyelmeddel makacsul kitartanak tévedéseikben, s eltékozzolják ezt a kincset, ne nézz gonoszságukra, hanem – megemlékezve Fiad szeretetéről és keserves szenvedéséről, s arról, hogy szenvedése előtt oly buzgón kért téged: „Hogy mindnyájan egyek legyenek” – add, hogy ezek a lelkek, amily gyorsan csak lehet, visszatérjenek ehhez az áldott egységhez, és velünk együtt dicsérjék mindörökké irgalmadat. Amen.

Hatodik nap: Imádkozzunk a kisgyerekekért és a gyermeked lelkeikért.

Irgalmas Jézus, aki azt mondtad: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű,” fogadd be legirgalmasabb Szívedbe a kisgyermek lelkét, és azokat, akik hozzájuk hasonlóan szelidekké és alázatosakká váltak, és ezáltal elbűvölik az eget, mint valami illatos koszorú égi Anyád trónja előtt. Add, hogy ők állandóan Szent Szívedben tartózkodjanak, és ott állandóan dicsérjék Isten irgalmát.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints le kegyesen a kisgyermekre és a szelíd és alázatos lelkekre, akik leginkább hasonlók a szeretett Fiadhoz, és akik erényeinek illata felszáll trónusod zsámolyához. Irgalmasság Atyja, kérünk téged ezek iránt a lelkek iránt érzett szeretetedre és a gyönyörűségre, amelyet bennünk lelsz, áldj meg minket és az egész világot, hogy mi mindnyájan szüntelenül dicsérjük irgalmasságodat. Amen.

Hetedik nap: Imádkozzunk mindazokért, akik tisztelik Isten irgalmasságát és táplálják a beléje vetett bizalmat, ezáltal mintegy élő képévé válnak Jézus legirgalmasabb Szívének.

Irgalmas Jézus, akinek irgalmas Szíve maga a szeretet, fogadd be Szívedbe azokat a lelkeket, akik különösképpen Isten irgalmassága tiszteletének szentelik magukat. Dicsérve az Ő nagyságát, ezek a lelkek, akiknek igazi és hatalmas ereje magától Istentől származik, az egész emberiség szenvedésének terhet meg akarják osztani és vállukon kívánják hordozni veled együtt, a kínokon és viszontagságokon keresztül. Takard be őket állandóan növekvő irgalmaddal és erősítsd őket mindig az erősség, türelem és kitartás kegyelmével.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints kegyesen azokra a lelkekre, akik különös gyengédséggel dicsérik és tisztelik irgalmadat, akik ajkáról dicshimnuszok áradnak, és akiknek keze tele van az irgalmasság cselekedeteivel. Kérünk téged, mutasd meg nekik állandóan növekvő irgalmadat a remény mértékében, amelyet beléd helyeznek, és az ígéret szerint, hogy mindig, de főleg haláluk óráján megvéded őket, mint saját dicsőségedet. Amen.

Nyolcadik nap: Imádkozzunk a tisztítótűzben levő lelkekért, akik eleget tesznek Isten igazságosságának, hogy Krisztus vérenek irgalmas áradata csökkentse és megrövidítse szenvedésüket.

Irgalmas Jézus, aki azt mondtad: „Legyetek irgalmasok, amint mennyei Atyátok is irgalmas,” kérünk, fogadd be legirgalmasabb Szívedbe a tisztítótűzben szenvedő lelkeket, akik ott törlesztik adósságukat Isten igazságossága iránt. A vér és víz áradata, ami isteni Szívedből tört elő, oltsa ki a tisztítótűz lángjait, hogy ott is megdicsőüljön irgalmad végtelen hatalma.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

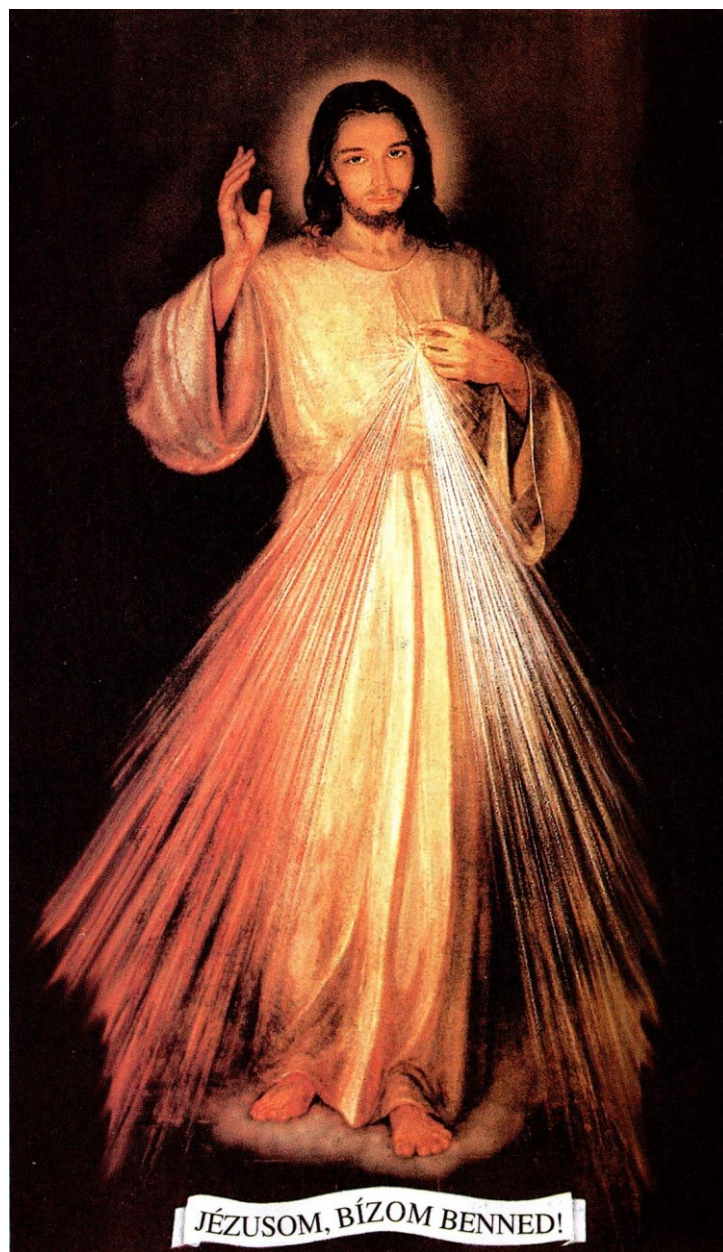
Örök Atya, tekints le kegyesen a tisztítótűzben szenvedő lelkekre, és a mi Urunk, Jézus Krisztus fájdalmas szenvedése által, és a keserűségért, ami kicsordult Szentséges Szívéből abban az órában, szánd meg azokat, akik most igazságod alá vannak vetve. Kérünk téged, tekints rájuk leginkább szeretett Fiad és a mi Urunk sebein keresztül, akinek irgalma felülmúlja igazságosságodat. Amen.

Kilencedik nap: Imádkozzunk a lanyha lelkekért, akik a Getszemáni kertben rettenetes szenvedéseket okoztak a mi Urunknak.

Irgalmas Jézus, aki maga a jóság vagy, vezess legirgalmasabb Szívedbe minden lanyha lelket, akik rothadó hullák módjára undorral és utálattal töltöttek el téged az Olajfák kertjében. Vesd be őket legtisztább szereteted tűzébe és olvaszd fel jeges hidegségüket, hogy ezentúl a buzgóság mindinkább növekvő tüze lángoljon bennük és örökké dicsérjék határtalan irgalmadat.

Miatyánk. Üdvözlégy. Dicsőség.

Örök Atya, tekints kegyesen a lanyha lelkekre, akik valaha az Olajfák kertjében kicsikarták Szívedből a fájdalmas panaszt: „Távozzék tőlem ez a pohár,” Kérünk téged ugyanannak a leginkább szeretett Fiadnak és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak keserves szenvedésére, és háromórás haláltusájára a kereszten, gyűjts lángra ezekben a lelkekben új buzgóságot dicsőségedért, és töltsd meg szívüket igazi szeretettel, hogy így feléledve véghezvihessék a földön az irgalmasság cselekedeteit és dicsőíthessék Isten irgalmasságát az örökkévalóságon át. Amen.

Az Irgalmas Jézus krakkói képe. Festette Adolf Hyła 1943.

A lengyel felirat: JEZU, UFAM TOBIE.

A felirat komputeres cseréjét a magyar fordítás számára a kiadó végezte el.